

אל מול שקיעה / צבי שרף

ולא חשבתי שאפשר
עוד ככה לאהוב
על חול לבן רטוב
אל מול שקיעה

כאילו כל מה שהיה
קרה ממש אתמול
וכך, כמו עוף החול
קם לתחיה.

בְּחוֹף שִׁחְקוֹ שְׁנֵי יְלָדִים
בתוך אדוות גלים
וזוג רצים עבר נוטף זיעה

ורק אנחנו מביטים
שותקים ללא מילים,
מה כבר אפשר לומר
אל מול שקיעה.

אולי הייתי מנסה הכל אחרת
לו רק ניתן היה לשוב להתחלה
אבל עכשיו על חוף הים יורד הערב
שנינו יחד חבוקים אל מול שקיעה.

זוכר - על סלע ביוון
לפני הרבה שנים
אמרתי לי - בוא נחזור
כאן מסוכן

ועד היום אני חולם
על השקיעה ההיא
שלא אזכה לראות עוד לעולם.

ענן אדום עלה באש
נשק לכחול הים
קרץ בעין הצדף הלבן

כמה זריחות צריך לראות
בשביל שקיעה אחת
שבה פתאום הכל נהיה מובן.

ובאמת אולי אפשר היה אחרת
גם אם כבר אין שום דרך חזרה
יום רודף יום ואת אומרת -
לא ידעתי שאפשר כך מול שקיעה.

לא האמנתי שאפשר
עוד ככה לאהוב
רק עם מבט קרוב
ונגיעה.

לו רק יכולנו כך על חוף
לשבת עד הסוף
על חול לבן רטוב
אל מול שקיעה.

